

25/09/03 : TESTAANKOOP I.V.M. ZELFDODING

Reactie : wat met nabestaanden na zelfdoding ?

In de eerste plaats zijn we blij te horen dat er aandacht is voor dit thema, het taboe rond zelfdoding is immers nog steeds heel erg groot en er is dringend nood aan meer preventieve activiteiten en meer financiële middelen.

Jammer genoeg moeten we echter vaststellen dat **nabestaanden na zelfdoding** nauwelijks aan bod komen in dit onderzoek. Er komen nochtans jaarlijks en in Vlaanderen alleen al meer dan 8000 nabestaanden bij !

Nabestaanden wiens leven compleet overhoop gehaald wordt. Nabestaanden die in schok zijn, vaak getraumatiseerd (door het zien/vinden van het lichaam), verdrietig, kwaad, opgelucht, ervaren schuldgevoelens en gaan op zoek naar het hoe en waarom. Depressieve gevoelens na zelfdoding worden vaak vergeten !

Er is preventie maar ook **postventie**. De opvang van nabestaanden als preventieve activiteit.

Uit onderzoek is gebleken dat nabestaanden zelf ook een risicogroep vormen om ook door zelfdoding om het leven te komen ("suicide runs in the family") !

Zelfdoding = taboe, maar op rouwen na zelfdoding (nabestaande zijn) rust minstens een even groot taboe. Waar kunnen zij terecht ?

Toch worden er in Vlaanderen reeds tal van activiteiten georganiseerd om nabestaanden op te vangen en te ondersteunen, dit is blijkbaar nog weinig bekend! **Nochtans mogen we ons in Vlaanderen één van de voortrekkers en pioniers op het gebied van postventie noemen.** Dit is onlangs nog gebleken op het Wereldcongres Zelfmoordpreventie in Stockholm.

De Werkgroep Verder coördineert, organiseert en ondersteunt initiatieven voor nabestaanden na zelfdoding in Vlaanderen. We hebben als doel te sensibiliseren, de opvang van nabestaanden te verbeteren en het thema "rouw na zelfdoding" bespreekbaar te maken in onze samenleving om zo het taboe te verminderen.

De Werkgroep Verder organiseert voor nabestaanden tal van activiteiten, o.a. de 2de Conferentie en Ontmoetingsdag "[Dag van de Nabestaanden](#)" op zaterdag 15 november 2003. Het doel is om nabestaanden, hulpverleners en beleidsmakers bij elkaar te brengen om ervaringen uit te wisselen, om te leren van elkaar en elkaar te steunen. Ook om de publieke opinie te richten op het fenomeen zelfmoord en nabestaanden na zelfdoding. Hopelijk kunnen we zo meehelpen het stigma en taboe te doorbreken.